

[Peter Larsen.]

selv. Jeg tager gerne imod bemærkninger om, at vi er skelsættende på dette område, fordi jeg tror, det er udtryk for noget sundt og noget naturligt, noget, der lever i ethvert fornuftigt menneske, og jeg kan ikke tilbageholde den bemærkning, at den alfaderlige måde, den højtærede socialminister omtalte disse problemer på, er et dækskjold for socialistiske synspunkter, der nu skal have lejlighed til at skinne igennem; der er et videre perspektiv, end ordvalget måske lader forstå.

Det ærede medlem fru Else Zeuthen gav udtryk for, at det radikale venstre stræbte imod en helhedsløsning, og jeg noterede med tilfredshed denne udtalelse, for hvis den dækker det radikale venstres opfattelse, så betyder det i realiteten, at det radikale venstre inderst inde ønsker, at fortsættelseskasserne skal ud af billedet.

Det ærede medlem gjorde videre den bemærkning, at hun var klar over, at med den status, B-medlemmerne nu får, ville fortsættelseskasserne få en mindre tilgang, og derigennem vil man også skabe ringere vilkår for deres fortsatte beståen. Jeg synes derfor nok, det er med nogen interesse, vi må afvente begivenhedernes gang på dette område. Netop de faldne udtalelser understreger med al ønskelig tydelighed berettigelsen af det spørgsmål, jeg stillede, om, hvad udtalelsen fra det radikale venstres landsmøde dækker i denne forbindelse. For det er jo lidt inkonsekvent, hvis man i en udtalelse går ind for at bevare fortsættelsesygekasserne og så her fra folketingets talerstol går ind for, at der tilstræbes en helhedsløsning. Det var til en klaring af de radikales stilling på dette punkt, mit spørgsmål skulle medvirke.

Endelig gjorde både det ærede medlem hr. Mørk og det ærede medlem fru Else Zeuthen nogle bemærkninger om, at vore besparelsesforslag har social slagside. Jeg vil mene, at det med al ønskelig tydelighed fremgår af den omdelte betænkning, af de bemærkninger, vi har ledsaget vore

ændringsforslag med, at disse ændringsforslag i deres virkninger ikke er en belastning for de dårligst stillede, altså ikke har den sociale slagside, som man søger at tillægge dem; og den fattiggrænse, som delingen efter det ærede medlem hr. Mørks opfattelse skulle medføre, er jo anvendt på en række andre områder i lovgivningen. Man siger simpelt hen, at de stærke skuldre må bære de største byrder, og der er ikke tale om, som det ærede medlem fru Else Zeuthen sagde, at de syge selv skal betale, og at de som følge af vore ændringsforslag vil blive hårdere ramt. Vore ændringsforslag tilsigter en stærkere forsikringsmæssig opbygning, således at man sikrer sig, at man, den dag man bliver syg, har den fornødne dækning. Det må vel være det, der er det mest centrale i denne problemstilling.

Sluttelig vil jeg sige, at jeg med stor tilfredshed noterede de synspunkter, det ærede medlem hr. Baunsgaard gjorde gældende. På samme måde som jeg gjorde det i mine bemærkninger, gjorde det ærede medlem sig til talsmand for en ligestilling mellem B-medlemmerne og fortsættelsesygekassernes medlemmer, og det ærede medlem gik ligeledes ind for den tanke, at de sidste også skulle have del i sygelønsordningen.

Jeg opfatter disse udtalelser på den måde, at der ikke i regeringspartierne er den fuldstændige enighed, som betænkningens ordlyd giver udtryk for, og derfor håber jeg på, at der mellem anden og tredje behandling vil blive lejlighed til at få disse spørgsmål nærmere undersøgt og klarlagt, så at vi ved, hvor de enkelte partier står, den dag lovforslaget kommer til tredje behandling.

Ninn-Hansen: Den højtærede socialminister anførte som begrundelse for, at lovforslaget var modent til vedtagelse, at sagen jo havde været behandlet i en kommission gennem 5 år. Det er rigtigt, at sagen har været behandlet i en kommission, men den højtærede socialminister